

En Lovgivning af denne Art maa — det indrømmer jeg den højtærede Indenrigsminister — væsentlig og i første Række tage Sigte paa de egentlige Stormagasiner og Storføretninger, fordi al Kontrol og Lovgivning bliver meget vanskelig overfor smaa Forretninger, men der er et Punkt, jeg vil henlede Udvalgets Opmærksomhed paa. Naar Udvalget gaar med til at give Kommunalbestyrelserne Ret til i Sommermaanederne at udvide Arbejdstiden, synes jeg først og fremmest, at det kun burde være med vedkommende Handelsorganisations Billigelse, saa at den altsaa blev spurgt, og dernæst burde man imødekomme Kommisernes Ønske med Hensyn til 7-Lukningen ved at sige, at i saadanne Virksomheder, som beskæftige mere end 5—6 Personer, som altsaa have Magasinpræg, skal Kommunalbestyrelsen have Ret til at forordne Lukning Kl. 7. Jeg tror, det vil være urigtigt at gennemføre det i al Almindelighed, det er Tiden ikke inde til endnu, men jeg tror, at med Hensyn til de egentlige større Forretninger kunde Tiden allerede være kommen, og jeg vilde have været glad ved, om Udvalget havde taget det under Overvejelse for de store Forretningers Vedkommende at paabyde 7-Lukning, i alt Fald forsøgsvis i Sommermaanederne.

Med Hensyn til Siddepladserne vil jeg fremhæve, at det er et langt vigtigere Spørgsmaal, end Folk til daglig maaske ere tilbøjelige til at mene. Men atter der gælder det — deri er jeg enig med den ærede Indenrigsminister og det ærede Udvalg — væsentlig de større Forretninger. I de helt smaa Forretninger, navnlig i Provinserne, vil der være rig Lejlighed for Personalet til at sidde ned, oven i Købet maaske meget rig Lejlighed. I store Magasiner er det imidlertid ganske nødvendigt, at denne Forholdsregel gennemføres. Jeg indser derfor, at den ærede Indenrigsminister og det ærede Udvalg have fuldstændig Ret i, at man ikke kan gøre det ved Lov for alle Forretninger, thi det er ikke nødvendigt for alle, navnlig ikke for mange Provincesforretninger. Hvis jeg skulde ønske en Ændring, skulde det være den, at Kommunalbestyrelserne kunde gennemføre Regelen for visse Arter af Forretninger og ikke for alle. Det kunde f. Eks. tænkes, at der i en Provinsby er en Forretning, som hedder „Mesenborg“ eller en større Filial af „Wessel & Vett“ og lignende, og at man kunde gennemføre Siddepladsregelen der, medens den vilde være overflødig i Forretninger, hvor der er meget lidt at

bestille og vedkommende Kommiser derfor kunne sidde ned det meste af Tiden.

Ordføreren (Sveistrup): I det hele og store have de Medlemmer, som have haft Ordet, udtalt sig gunstigt for Lovforslaget. I Anledning af de Bemærkninger, som det ærede Medlem fra Slagelse (Lange) fremkom med om, at det er umuligt at føre Kontrol med, hvorvidt der i Beværtninger sælges Cigarer og Tobakker ud af Huset, skal jeg sige, at det gælder om denne som om al Kontrol, at hvis Politiet skulde være ene om at føre den, vilde den blive ret umulig og maaske ogsaa ret utaalelig; men de interesserede maa meget vel kunne gøre opmærksom paa og paatale Krænkelser af Loven. At der holdes egentlige Cigarbutikker i Hoteller, forekommer mig maatte kunne forbydes. Hvad Hoteller og Restaurationer have Ret til, er at udlevere Cigarer til de tilstedeværende til Benyttelse paa Stedet og ikke en Smule mere. Det ærede Medlem udtalte, at Cigarkiosker paa Forlystelsessteder maatte blive ved at være aabne. Derom vil jeg dog nære nogen Tvivl, men det er et Spørgsmaal, som jeg vil opfordre den højtærede Indenrigsminister til nærmere at overveje. Det er i alt Fald ikke min Opfattelse, at Cigarhandlerne i Tivoli — de ere jo Cigarhandlere som alle andre — skulde være frit stillede efter Kl. 8.

Et Par ærede Medlemmer af Udvalget har anbefalet at forandre Lovforslagets § 3 saaledes, at det paabydes som en almindelig Regel, at Butiker og Udleveringssteder skulde være forsynede med Siddepladser til Brug for Personalet. Udvalgets Flertal tillægger ikke den Sag saa stor Betydning. Vi mene, at naar man med Hensyn til det langt vigtigere Punkt, som berøres i Ændringsforslaget Nr. 2, i det store og hele kan stole paa Kommunalbestyrelsernes Frisind i den Betydning, hvori jeg nu tager Ordet, og deres sunde Sans, kan man ogsaa med Hensyn til dette stole derpaa. Naar Bestemmelsen staar i Loven, vil den være en Anvisning til Efterretning for de næringsdrivende, og i alle Tilfælde, hvor det bliver nødvendigt at træffe særlige Bestemmelser, antager jeg, man kan faa Kommunalbestyrelserne til at gøre det og Indenrigsministeren til at give sin Tilslutning dertil.

Et æret Medlem var meget betænkelig ved den i Nr. 2 givne Undtagelsesbestemmelse, men jeg kan ikke se rettere, end at alle disse Betæneligheder og ligeledes Betænelighederne ved § 3 bero paa, at